

יום ב', ט' בסיון תשס"ב (20 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ט' בסיון**, בשנת תרפ"ה (1925-5685), **נוסד בתל-אביב העתון היומי "דבר"**, בטאונה של ההסתדרות וראשון היומונים של תנועת העבודה בארץ-ישראל. מייסדו ועורכו הראשון היה **ברל כצנלסון**. בין האחרים – **זלמן שז"ר** (נשיאה ה-3 של המדינה) [1944-1949], **חיים שורר** [1953-1966], ואחרונה חביבה – **חנה זמר** [מ-1970 ועד סגירתו].
[תאריכון מרכז ההסברה / יודאיקה לקסיקון]

על מוצאו של דוד המלך, [המשך סיפורו של חיים נחמן ביאליק, מבוסס על 'מגילת רות']:
וערפה שלחה את חמותה עד גבול השדה ותישק לה, ותשב אל בית אמה כנעוריה.
ויהי היום ויעבור פלשתי על שדה מואב, והפלשתי איש מידות וגבר חלצים, מילידי הרפה. והוא לבוש מדים ותפוש נשק וכלי מוות מכף רגל ועד קדקוד, כולו ברזל ונחושת. כי גיבור מלחמה הוא. ויסר הענק אל בית ערפה וילן שם לילה. ותרא את כוחו ואת גבהו ואת הדר מדיו ונישקו ותיצמד לו, ותלך אחרי מאהבה הערל הפלשתי גיתה עירו כאשר ילך הכלב אחרי אדוניו.

ויהי לתקופת הימים, ויאספו פלישתים את מחניהם למלחמה על ישראל, ויהיו עומדים על ההר מזה וישראל עומדים על ההר מזה והגיא ביניהם, ויצא איש הביניים ממחנות פלשתים. גובהו שש אמות וזרת. וכובע נחושת על ראשו, ושריון קשקשים הוא לבוש, ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחושת ומיצחת נחושת על רגליו, וכידון נחושת בין כתפיו, ועץ חניתו כמנור אורגים, ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל, ונושא הצינה לפניו. ויעמוד הפלישתי ויחרף מערכות אלוקים חיים.

הוא **גולית הפלישתי מגת, בן שילשים לערפה**.
וממערכות ישראל יצא לקראתו נער אדמוני עם יפה עיניים וטוב רואי, לא נשק לו ולא מדים. אין בידו בלתי אם מקלו וקלעו, וחמישה חלוקי אבנים בילקוטו ושם אלוקים חיים על שפתיו.

הוא **דוד**, הרועה מבית-לחם, בן שילשים לרות.
שני צאצאי האחיות המואביות. ענק פלישתי ונער עברי, התייצבו בגיא, אחד מול רעהו. ומשטמת מוות, משטמת גוי ואלוהיו לגוי ואלוקיו, בערה בעיניהם. [מובא בעלון 'זמו.מקום']

דוד המלך שלט בישראל 40 שנה. הוא היה צעיר בניו של ישי שבידו מופקד הצאן המשפחתי. התעסקות זו פיתחה בנער תכונות של אומץ לב וזריזות.
לצד דוד המלך התפתח השם "ציון" – **"עיר דוד היא ציון"** [מלכ"א ח' 1] היתה ציון שם נרדף לירושלים ולארץ בכלל. ראשית השם בכיבוש דוד את ירושלים, **"וילכוד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד"**. [שמואל ב' ה' 6-7] לפי "דעת מקרא" (פירוש על התנ"ך) בא השם **ציון** מלשון **ציה** – רוח מדברית הנושבת מנחל קידרון. אולי יש לציון קשר עם ציון מקום כמוגדר ביחזקאל, **"ובנה אצלו ציון"**. [ל"ט 10]

בעיר דוד צמח השם ציון והיה גרעין למושג הציונות. זכה **"נער ואדמוני עם יפה מראה"** [שמואל א' י"ז 42] להיות למלך, למשורר ולמחדש ציוני.
[מובא בעלון 'זמו.מקום']

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל